

I den lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten.

Velkommen og lykke till! Tove Rutle – lagleder

'Fear no more...'

Jeg er ingen stor diktleser, men av og til er det dikt som virkelig griper meg og blir værende. Dette er et slikt dikt. Det ble skrevet for over 400 år siden, men er tidløst vakert og meningsfylt.

Det første verset står på min fars gravsten.

Fear no more the heat o' the sun,
Nor the furious winter's rages;
Thou thy worldly task hast done,
Home art gone, and ta'en thy wages:
Golden lads and girls all must,
As chimney-sweepers, come to dust.

Fear no more the frown o' the great;
Thou art past the tyrant's stroke;
Care no more to clothe and eat;
To thee the reed is as the oak:
The scepter, learning, physic, must
All follow this, and come to dust.

Fear no more the lightning flash,
Nor the all-dreaded thunder stone;
Fear not slander, censure rash;
Thou hast finished joy and moan:
All lovers young, all lovers must
Consign to thee, and come to dust.

No exorciser harm thee!
Nor no witchcraft charm thee!
Ghost unlaid forbear thee!
Nothing ill come near thee!
Quiet consummation have;
And renownèd be thy grave!

WILLIAM SHAKESPEARE 1564–1616
(«CYMBELINE», AKT IV, SCENE 2)

Lyrikkstafettpinnen gir jeg videre til Harald Salbu – kollega i smågruppen vår gjennom snart 18 år.

Hilsen fra
MERETHE GILLOW